

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2006-518-0176

Dato:

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 244 af 9. marts 2006.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål: Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8. marts 2006 fra Michael Andersen vedrørende forslag til ændring af ligningslovens § 6 om fradrag for tab ved indfrielse af kontantlån, jf. alm. del – bilag 123.

Svar: Michael Andersen foreslår en ændring af reglerne om det såkaldte kurstabsfradrag. Han foreslår, at kurstabsfradraget løsrives fra lånet og i stedet konverteres til et fast fradrag over en periode svarende til den pt. resterende restløbetid. Som begrundelse angives, at husejeren derved får frihed til selv at bestemme over restløbetiden og/eller restgælden. Samtidig vil det være administrativt enklere.

Det er min vurdering, at bestemmelsen om kurstabsfradrag fungerer upåklageligt. Det gælder også rent administrativt. Jeg mener derfor, at der skal være meget gode grunde til en så grundlæggende ændring, som Michael Andersen foreslår. Og efter min opfattelse foreligger der ikke sådanne gode grunde. Jeg kan derfor ikke støtte Michael Andersens forslag.

Bestemmelsen om kurstabsfradrag bygger på det grundlæggende princip, at fradraget er betinget af fortsat gæld. Der er ikke tale om et frit svævende fradrag. Derfor følger fradraget også lånet og ikke personen. Indholdet af Michael Andersens forslag er derimod, at fradraget frem over skal knyttes til personen (låntager). Altså en helt anden regel.

Reglen har heller ikke budt på administrative vanskeligheder. Realkreditinstitutterne foretager hvert år indberetning af det fradragsberettigede beløb. Endvidere er der pligt til at udveksle oplysninger ved en låneomlægning, hvor det nye lån optages i et andet institut.